

PRED VOLITVAMI

Skupščinske volitve, kot sestavni del ustavno zajamčenih samoupravnih odnosov, se ponavljajo vsake štiri leta. Volimo svoje delegacije in delegate, da bi skupno z njimi kot svojimi odposlanci in z njihovo dodatno družbeno aktivnostjo odločali o vseh ali vsaj najpomembnejših družbenih vprašanjih. Odločamo v TOZD, KS, v sindikalnih in drugih družbenopolitičnih organizacijah, na zborih in sestankih. V tem zahtevnem in odgovornem procesu še posebej zadolžujemo izvoljene delegacije in delegate, da našo voljo organizirano slišijo, prenesejo in zastopajo v skupščinah, jo tam usklajujejo z drugimi in da sprejemajo najboljše, napredne, uresničljive in celovite odločitve. O njih nas morajo redno tudi obveščati.

V tem živem pretoku mnenj, stališč in interesov ter njihovem usklajevanju smo volivci ves čas aktivni nosilci pravic in dolžnosti. Volitve so le ena od dejanj našega odločanja, z njimi le izberemo najboljše izmed nas za člane delegacij in delegate za skupščine. Zato volitve kljub videzu enkratnega dejanja nimajo enkratnega pomena, temveč pomenijo uresničevanje dela naših samoupravnih pravic in obveznosti.

Osnova stalnih kadrovskih priprav na volitve, ki potekajo v obdobju med enim in drugimi volitvami, je stalno evidentiranje možnih kandidatov za voljene funkcije. V tem času so vsi organizirani nosilci volilnih priprav dolžni spremljati, beležiti in evidentirati tiste delovne ljudi in občane, ki so se s svojim delom v vsakodnevni samoupravni praksi uveljavili in si pridobili družbeni ugled.

Uresničevanje sistema stalnih kadrovskih priprav na volitve in stalno evidentiranje možnih kandidatov je hkrati tudi javen, demokratičen in organiziran potek predvolilne dejavnosti, ki zagotavlja, da bo proces demokratizacije volilnih pri-

prav še hitreje napredoval in s tem prispeval, da bo uresničevanje sprejetih družbenih načel kadrovske politike postalo dnevna samoupravna praksa.

Izvršni odbor predsedstva občinske konference SZDL in volilna komisija sta na skupni seji sprejela program predvolilne aktivnosti.

Program sestoji iz dveh delov:

- ovrednotenje dosedanjega delovanja skupščinskega in delegatskega sistema;
- in iz nalog, ki jih je potrebno opraviti do predkandidacijskih opravil.

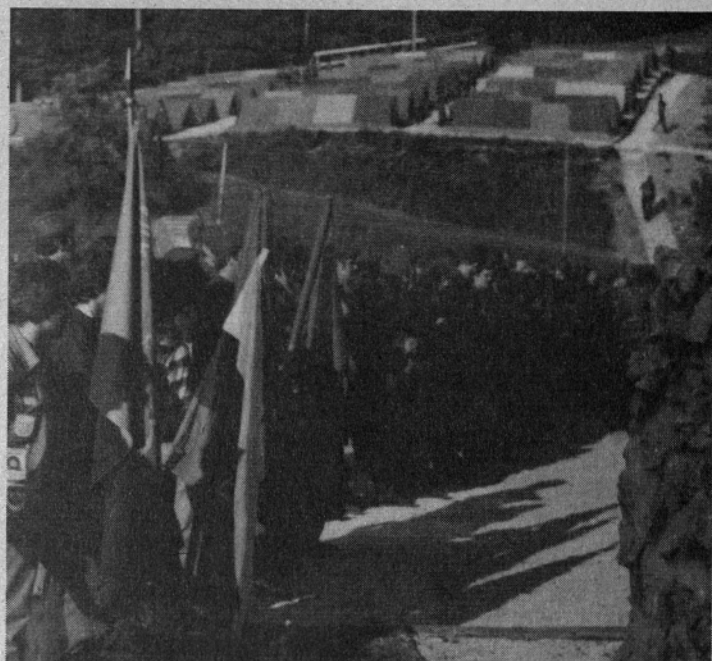
V vseh osnovnih organizacijah sindikata in v krajevnih konferencah SZDL se mora takoj oživiti delo koordinacijskih odborov za volitve oziroma jih ustanoviti na novo.

Koordinacijske odbore za volitve imenujejo OOS oziroma krajevne konference SZDL, v njih pa morajo biti predstavniki izvršnih organov družbenopolitičnih organizacij, organov samoupravljanja temeljnih samoupravnih skupnosti (delavskega sveta, sveta krajevnih skupnosti, delegacij) in posameznih pomembnejših družbenih organizacij.

Koordinacijski odbori bodo opravljali vse naloge v pripravah in pri izvedbi volitev. Poglavitne naloge odborov so: vodenje in spremljanje evidentiranih možnih kandidatov za delegate in druge funkcije, sprotno spremljanje uresničevanja meril kadrovske politike, skrb za evidenco evidentiranih kandidatov, pravilna izpeljava posameznih faz predvolilne aktivnosti, ter pravočasno izvedbo evidentiranja.

O nalogah o predvolilni aktivnosti so bili podrobneje seznanjeni sekretarji osnovnih organizacij ZKS, predsedniki OOS, predsedniki krajevnih konferenc SZDL.

Volilna komisija pri predsedstvu OK SZDL Mozirje

Ob vaji v Kokarjih

Naša samoupravna socialistična družba nedvomno stopa po strmi poti napredka, na tej poti dosega velike uspehe in je vsak dan bogatejša. Porok temu so bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, izkušnje in tradicije iz naše slavne polpretekle zgodovine. Ob dobrih in slabih izkušnjah — slednje naj nam bodo vodilo za nadaljnje delo boljše delo — stopamo odločno naprej in bomo s poglobljenim razvijanjem socialistične samouprave zavesti delovnih ljudi in občanov dosegali še večje uspehe.

Prav ti uspehi mnogim znotraj in zunaj naših meja niso pogodu. Krepitev obrambne pripravljenosti je zato ena naših najpomembnejših nalog in v zadovoljstvo nam je, da se priprav na morebitni splošni ljudski odpor naši ljudje lotevajo z vse večjo zavestjo. Vse obrambne naloge so opredeljene z ustavo, njihovi nosilci so delovni ljudje v združenem delu in občani v krajevnih skupnostih. Prav tako kot s samoupravnimi mehanizmi obvladujejo svoje delo in njegove rezultate, postajajo v procesu podružbljanja obrambnih priprav tudi nosilci teh pri-

prav in morajo v skladu s svojimi ustavno zagotovljenimi pravicami in dolžnostmi, po svojih najboljših močeh sodelovati v obrambnih pripravah.

Ne glede na prav zastrašujoč razvoj vojne tehnike je še vedno jasno, da je temeljni dejavnik obrambe naše neodvisnosti politično, moralno in strokovno usposobljen in oblikovan človek. Krepitev teh kvalitet v vsakem posameznem nosilcu obrambnih priprav je zato temeljna naloga nas vseh.

Enote teritorialne obrambe so pomembna sestavina naših oboroženih sil in vsaka vaja takšne enote mora zasledovati omenjene vzgojno-politične in strokovne smotre in temu je bila namenjena tudi naša vaja v Kokarjih. Tega se moramo zavedati vsi, tako kot se moramo zavedati, da biti pripadnik teritorialne enote ni le dolžnost, je čast in predvsem odgovornost. S takšno zavestjo je bilo delo na tej in bo na prihodnjih vajah lažje, večji bodo uspehi in boljše bo počutje vseh. Razorožimo torej morebitnega sovražnika s trdno vero v naše sposobnosti in z neomajno pripravljenostjo braniti vse pridobitve naše revolucije.

Skladno delo, pogoj učinkovite pomoči

Gasilci in samozaščita

O prostovoljnem gasilskem delu, reševalnih akcijah ob nesrečah in požarih, vzgoji gasilskih enot in o vlogi vaških gasilskih organizacij v tem času ne govorimo več podcenjevalno. Koncept družbene samozaščite nedvomno uvršča organizirano gasilstvo na samoupravni osnovi (z ustanavljanjem protipožarnih skupnosti med najvažnejše dejavnike samozaščite v krajevni skupnosti in v občini. V praksi pa poznamo številne primere, ko gasilstvo vzdržujejo le še redki entuziasti, gasilski veterani, ki se zavedajo posledic, če bi dejavnost društev oslabela in tudi pomnijo čas, ko so gorele vasi in so bile uničene številne kmetije.

Toliko pomembnejše je torej ugotavljati uspehe, ki zagotavljajo tehnični napredek in osnovo za razvijanje tradicionalne humane dejavnosti — pomoči ob nesrečah.

Krajani Trnovca, Spodnjih in Zgornjih Pobrežij ter Homc le-

tos dograjujejo nov gasilski dom. Skoraj sami, s svojimi prispevki, z lastnim udarniškim delom. Pri tako veliki investiciji, dela bodo veljala 70 starih milijonov din, je delež družbene pomoči majhen. S tem ni izražena nevhvaležnost za sredstva, ki so se le našla za gradnjo doma. Le opomin je to, da je tako pomembna gradnja uspešna ob široki podpori občanov.

Vaščani, člani gasilskega društva ter GLIN Nazarje so prispevali večji delež sredstev, po dva stara milijona din pa še OGZ ter krajevna skupnost Rečica ob Savinji. V zaključni fazi je zmanjkalo sredstev in je vprašanje, če bodo Pobrežani uspeli do srede leta dograditi dom, ko je predvidena otvoritev. Dom je zgrajen po sodobnem projektu in ima poleg prostorov za gasilske pripomočke tudi večjo sejno sobo, ki jo kraj še kako potrebuje. Ta bo namenjena za vzgojne namene, družbeno in politično aktivnost ter za manjše družabne prireditve.

V Gornje Savinjski dolini ni edini primer, ko se gasilci srečujejo s skoraj nepremagljivimi ovirami pri svojem tehničnem in vzgojnem razvoju. Ustanovitev samoupravne interesne skupnosti požarnega varstva bo v veliki meri pospešila in poenotila akcije. Inciativni odbor za ustanovitev omenjene skupnosti je svoje delo usmeril tako, da z njegove strani ne bo zadržkov, da v predpisanem roku ne bi prišlo do ustanovitve. Družba, ki se odloča za takšen koncept pa se bo zagotovo odločila organizirano zaščititi interese delovnih ljudi in lastne varnosti.

Besedilo in slika: JOŽE MIKLAVC

Dobro smo usposobljeni

V nedeljo, 29. maja 1977 je bilo občinsko tekmovanje ekip prve pomoči civilne zaščite, ki sta ga organizirala občinski odbor Rdečega križa Mozirje in oddelek za ljudsko obrambo skupščine občine Mozirje. Tekmovalo je 22 ekip prve pomoči krajevnih skupnosti in ekip Lesne industrije Nazarje ter „ELKROJ“ Mozirje.

Tekmovanje je začel predsednik občinskega odbora Rdečega križa, dr. Franc ŠIRKO. Orisal je pomen usposabljanja občanov v prvi pomoči. Med drugimi je povedal, da so tečajnice — tekmovalke morale vložiti mnogo truda in prostega časa, da so si pridobile znanje, ki so ga pokazale na tem tekmovanju. Poudaril je, da je letošnje tekmovanje množičnejše od prejšnjih. Vsekakor pa se s to prireditvijo vključujemo v venec praznovanj ob letošnjih jubilejih. Ko se veselimo ob teh jubilejih, se tudi zavedamo, da smo dolžni z vsemi svojimi močmi, znanjem in izkušnjami obraniti in razvijati naprej našo samoupravno socialistično skupnost in prispevati svoj delež tistim idealom, za katere se bori naš predsednik Tito na čelu partije že 40 let. Sodelovanje v enotah civilne zaščite in osvoboditev znanja prve pomoči že jača našo splošno pripravljenost, da smo budni čuvarji samoupravne skupnosti in da si znamo tudi v ujmah in vojnah po-

magati in se bolje zaščititi.

Ob koncu se je zahvalil za trud in odgovorno delo pri pouku medicinskim sestram Martini ČOP, Mariji ŠTERBENK, Majdi KRAJNER in Jelki TAJNSEK ter višjemu sanitarnemu tehniku Franju ŠTEJNERJU, ki so strokovno usposobili vse ekipe.

Ekipe so na tekmovanju zasedle naslednji vrstni red: 1. Krajevna skupnost Solčava, 2. KS Ljubno III, 3. Kombinirana ekipa KS Mozirje — Solčava, 4. „ELKROJ“ Mozirje, 5. KS Mozirje III., 6. KS Luče I., 7. KS Bočna, 8. KS Rečica III, 9. KS Mozirje I., 10. KS Rečica II., 11. KS Luče — Ljubno, 12. KS Ljubno II., 13. KS Luče II., 14. KS Rečica I., 15. KS Nazarje I., 16. KS Nazarje II, 17. KS Šmartno ob Dreti, 18. Lesna industrija Nazarje, 19. KS Nova Štifta, 20. KS Ljubno IV., 21. KS Mozirje II., 22. KS Ljubno V., 23. KS Ljubno I., in 24. KS Gornji grad.

Zmagovalna ekipa prve pomoči civilne zaščite krajevne skupnosti Solčava se je v soboto, 11. junija 1977 udeležila republiškega tekmovanja v Celju in dosegla odlično 7. mesto. Tekmovalo je 57 ekip iz cele Slovenije. Ekipo, ki je uspešno zastopala našo občino so sestavljale, Marija MOLICNIK, Dragica PLESNIK, Zofija PEČOVNIK, Marija PLESNIK, Jana HAVDEJ in Marija ŠTIFTAR.

ZAHVALA

Občinski odbor Rdečega križa Mozirje se zahvaljuje MOZIRSKIM PUSTNJAKOM za prispevek pri nakupu nove lutke, ki služi za pouk oživljanja. Nova lutka je stala 5.750,00 dinarjev; pustnjaki pa so prispevali polovico.

Za to humano gesto se jim Občinski odbor RK Mozirje najlepše zahvaljuje.

Nov gasilski dom na Pobrežju

Zlati jubilej

Konec maja sta po petdesetih letih skupne poti, poti ljubezni, zvestobe in medsebojnega spoštovanja znova rekla svoj DA zlatoporočenca MARTIN in ANGELA AUBREHT. Zlatoporočenka Angela Aubreht, stara 75 let je žena in gospodinja, ki je moža zvesto spremljala na njegovi burni življenjski poti. Mož Martin je v svoji mladosti želel postati ključavničar. Njegova hotenja je prekinila vihra prve vojne. Ko je ta minila se je v bitki za Koroško pridružil borcem za severno mejo in v teh bojih ostal brez nog. Zavaljo tega je opustil svoje mladostne poklicne želje in se izučil urarstva. Službo je pričel leta 1926 v Mozirju in se 29. maja 1927. v Ljubljani poročil. Z ženo sta do leta 1936 živela v Mozirju, se nato preselila v Celje in se po drugi vojni, bilo je leta 1948., vrnila v Mozirje. Kmalu po ponovni vrnitvi v Mozirje se jima je v tem kraju pridružil sin Martin in prevzel očetovo obrt, ki jo opravlja še danes.

Maminega in očetovega jubileja sta se veselila še dva od treh otrok, pet vnukov in dva pravnuka. Slavljencema želimo in vzklikamo vsi: še na mnoga zdrava in srečna leta!

Akcija v opomin

Bila je sobota in tega dne naj bi se spomladi oblikovana občinska mladinska delovna brigada udeležila prostovoljne delovne akcije v mozirskem gaju. Ob pripravah nanjo smo bili vsi, glede na čudovite izkušnje iz prejšnje akcije na Rečici, polni dobrih upov. Žal so se ti do začetka akcije in na njej sami razblinili kot milni mehurčki. Nerazumljiv, ali pa tudi ne, je odklonilen odnos dokajšnjega števila mladih in tudi starejših do zahtevnih del v nastajajočem gaju. Delno verjetno zato, ker njegov pomen še ni bil vsem predstavljen v pravi in vsem dojemljivi obliki. Na tem področju bi veljalo storiti veliko več, če naj bosta gaj in celotna akcija ob njem takšna kot bi morala biti.

Mladi se akcije niso udeležili, pravzaprav nas je bilo 32, v zadostnem številu iz bolj „enostavnega“ razloga. Mozirska mladina spi, ne udeležuje se akcij nikjer drugje in (kot so vsi

pravilno predvidevali) se je ni udeležila niti v lastnem kraju. Prišla sta dva mladca (poleg šolarjev) in nekoliko kasneje še eden. Zagrmelo in udarilo bo po občinski konferenci ZSMS, ki pa doslej resnično ni stala križem rok, kljub zlonamernim očitkom takšne vrste, a z ognjem in mečem se mladine v Mozirju prav gotovo ne more lotiti. Del krivde mogoče res nosi, vendar je problem (ne) delavnosti zagotovo globlji in bi se z njim lahko spogledali vsi v kraju.

Pa še nekaj drugega je. Za odnos do akcije gre. Na Rečici smo bili sprejeti lepo in bili ob delu odlično vodeni. V Mozirju ni bilo tako. Verjetno v tem trenutku ni bistven (res bolj pičel) učinek akcije, pomembnejši je učinek privzganjanja občutkov in veselja do prostovoljnega dela med mladimi in nekoliko mlajšimi. In prav temu smo neko soboto storili težko popravljivo škodo.

J. P.

Aktivni strelci in starešine

Letošnje leto so mozirski rezervni vojaški starešine in strelci izjemno aktivni. Ni namreč niti tedna, da oboji pri izvajanju svojega programa ne bi dosegali vedno novih uspehov. Pripomba, da ima njihova dejavnost v kraju samem pomembno vlogo in ugoden odmev, ni odveč. Občinski odbor ZRVS je imel v maju razširjeno sejo, na kateri so med drugim ugotovili, da so zastavljeni program doslej izvedli stoodstotno. Rezultati izobraževanja in vzgoje so več kot dobri, napredovalo pa je tudi sodelovanje z mladino, kar se je pokazalo zlasti pri skupnih akcijah kot so pohodi, strelska tekmovanja in podobno. Sklenili so tudi, da takoj pričnejo s pripravami na redne letne skupščine po osnovnih in v občinski organizaciji. Posebno skrb bodo posvetili kadrovskim zadevam in bodo v bodoče odbore izvolili najprizadevnejše in najbolj sposobne svoje člane. Ta problem bodo reševali skupno z

Zvezo komunistov, s SZDL in s krajevnimi skupnostmi.

Občinska strelska zveza je ob dnevu mladosti pripravila sedaj že tradicionalno tekmovanje za mlade z zračno in malokalibersko puško. Na tekmovanje je povabila mlade strelce iz osnovnih organizacij ZSMS, mlade rezervne vojaške starešine, tabornike, pionirje in mladince iz osnovnih šol in strelce. Pionirji in pionirke so tekmovali z zračno in ostali z malokalibersko puško.

Pri pionirjih je bila najboljša ekipa iz Solčave, ki je dosegla 208 od 400 možnih krogov, najboljši posameznik pa je bil član te ekipe Branko Plesnik. V streljanju z malokalibersko puško je največ krogov nastreljala ekipa osnovne strelske organizacije iz Mozirja, ki je od 400 možnih krogov dosegla 317, najboljši posameznik pa je bil Toni Acman ml. iz Mozirja, ki je od stotih zadel 83 krogov.

FRANC OMLADIČ

Množično kot še nikoli

Značilnost letošnjih prireditev ob praznovanju jubilejev zgodovinskih dogodkov je v tem, da so vse akcije obiskane tako množično, kar prejšnja leta ni bilo primer. V mesecu maju sta bili zlasti aktivni občinska organizacija zveze rezervnih vojaških starešin in občinska strelska zveza.

Na eni takšnih akcij so rezervni vojaški starešine reševali naloge iz obveznega programa na temo „Ognjeni sistem v vodu in četi“. Udeležba je bila nad vse dobra, znanje udeležencev prav tako, organizator pa je poskrbel, da je akcija potekala v zanimivem in prijetnem vzdušju.

Na mozirskem strelišču je občinska strelska zveza pripravila tekmovanje v streljanju z vojaško puško v počastitev dneva zmage. Nastopile so ekipe rezervnih vojaških starešin, borcev, mladincev, pripadnikov teritorialne obrambe, lovcev, pripadnikov milice in strelcev. V 27 ekipah je nastopilo 108 strelcev. Najboljša je bila ekipa osnovne strelske organizacije iz

Solčave, najboljši posameznik pa je bil Drago Poličnik iz Mozirja, ki je od 100 možnih krogov nastreljal kar 86.

F. OMLADIČ

Planinsko slavlje

Preko 130 planincev in planink iz Gornjega grada, Mozirja in Velenja se je ob koncu maja zbralo na Menini planini in s tem zborom počastilo letošnje jubileje tovariša Tita.

Pri spomeniku pred kočjo je bila krajša slovesnost, na kateri je predsednik občinske konference SZDL, Ivan Kramer prisotnim spregovoril o življenju tovariša Tita, o njegovem prizadevanju za mir med narodi sveta in o njegovem 40-letnem vodenju jugoslovanskih komunistov.

Pravega planinskega in slavnostnega razpoloženja ni skazila niti obilna ploha. Zadovoljni ob lepem doživetju, nekateri proti Gornjemu gradu, drugi v Tuhinjsko dolino in naprej proti svojim domovom.

M. AUBREHT

KPJ na čelu 40-letnega boja

Bilo je v prvi polovici dvajsetega stoletja, ko so se pisala leta od 1936 – 1940. Svet je bil nemiren. Vedel je, da se nekaj pripravlja in zle slutnje so bile upravičene. Pričela se je japonsko-kitajska vojna, Hitler je pred najvišjimi vojaškimi osebnostmi izjavil, da misli nasilno rešiti vprašanje nemškega prostora, Italija je pristopila k paktu proti kominterni in izstopila iz Društva narodov. Nemčija in Italija pričneta Evropi kazati svojo moč. Nemške čete vkorakajo v Avstrijo in je nemudoma pripojijo Nemčiji z izgovorom, da gre za združitev vseh Nemcev, septembra 1938 pride do min henskega sporazuma, po katerem si naslednje leto Nemci

prisvojijo sudetske dežele v Češkoslovaški, Hitler prične rovariti proti Židom, Italija zase de Albanijo, z Nemčijo se povežeta v „jekleni pakt“, Hitler in Stalin podpišeta sporazum o napadanju s tajnimi dodatki, ted en kasneje Hitler napade Poljsko in s tem prične drugo svetovno vojno.

V kraljevini Jugoslaviji je v dobi kraljevskega namestništva (1934–1941) delovalo več strank. Med drugimi so postajali vedno močnejši komunisti. Organizirali so številne stavke in s tem krepili delavsko zavest; komunistična mladina je na univerzah pripravljala številna zborovanja, druga za drugo so se vrstile demonstracije.

KPJ je prerajena pričela delovati 1937 po prihodu tovariša TITA na čelo generalnega sekretariata. Postala je trdnejša, ustanovljala je KP za posamezne pokrajine (KPS, KPH) in ljudske fronte za boj proti preteči fašistični nevarnosti. Stopnjevala se je borbena zavest ljudi in krogi KPJ so se večali. Spomladi 1940 je imela že 8000 članov, v naprednih sindikatih je bilo vključenih 150.000 delavcev. Oktobra 1940 je bila v Zagrebu partijska konferenca na kateri je tovariš Tito poročal o razmerah doma in v svetu. Navzočim je prikazal resnično stanje kakršnega so dokazali tudi vznemirljivi dogodki v kraljevini Jugoslaviji čez nekaj mesecev.

Vlada je 25. marca 1941 podpisala pristop k trojnemu paktu. Razburjene ljudske množice so skupaj s KPJ širom Jugoslavije pričele z demonstracijami. Nadobudni oficirji so izvršili državni udar in izročili oblast mladoletnemu Petru II. Jugoslavija je odstopila od pakta. Ko je Hitler zvedel za dogajanje v Jugoslaviji, za katero je mislil, da bo lahek plen, so 6. aprila nemška letala izvršila bombni napad na Beograd in s tem je bila v vojni tudi Jugoslavija. Sovražniki so jo v nekaj dneh zasedli in razkosali. Na njenem ozemlju sta nastali dve navidez samostojni državi: „NDH in Nedičeva Srbija, ki pa „sta plesali kot je žvižgal“ Hitler.

Izdajalska vlada je zbežala v Anglijo, vojska je popustila zaradi neorganiziranosti in izdajalcev in ljudstvo je bilo prepuščeno na milost in nemilost sovražnika. Vendar ne dolgo, kajti spoznalo je, da ni čisto osamljeno. Z njim je bila KP, ki ni čakala dogodkov križem rok. Že 10. aprila je bila v Zagrebu seja CK KPJ, na kateri je bil ustanovljen vojni komite s Titom na čelu, ki naj bi bil vojaško vodstvo prihodnjega boja. Ta se je že 27. 6. 1941 preimenoval v glavni štab narodnoosvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije. Po nemškem napadu na SZ je KPJ pozvala ljudstvo k oboroženi vstaji, ki je že v juliju zaplamtela po vsej državi razen v Makedoniji. Na posvetu v Stolicah pri Krupnju 1941 se je glavni štab preimenoval v vrhovnega, za pokrajine pa so bili

imenovani glavni štabi. CK KPJ je uvedel mnogo sprememb po vsej državi in organiziral NOO – ljudsko oblast.

Sovražnik je krvoločno odgovarjal na napade partizanov, ki jih je bilo vse več in so postajali vse močnejši. Hotel je uničiti njihovega vodjo in pobudnika – KPJ. To je poskušal s številnimi sovražnimi ofenzivami, v eni izmed njih je bil ranjen tudi tovariš Tito, vendar svojega name na ni dosegel. Borci domovine so rasli kot gobe po dežju. 26. 11. 1942 je bilo v Bihaču prvo zasedanje AVNOJ-a (antifašistični svet narodne osvoboditve Jugoslavije), na katerem so ustanovili politično telo, ki naj pripravi temelje za prevzem oblasti med in po končani vojni. Leto kasneje, 29. 11. 1943, je bilo v bosanskem mestu Jajcu drugo zasedanje AVNOJ-a. Na njem so bili postavljeni temelji nove Jugoslavije, zato na ta dan praznujemo njen rojstni dan. Na zasedanju so ustanovili novo vlado NKOJ (nacionalni komite osvoboditve Jugoslavije) s Titom na čelu, podelili Titu naslov maršala Jugoslavije, izrekli so se za novo demokratično, federativno Jugoslavijo in prepovedali kralju vrnitev.

Boj se je nadaljeval vse do leta 1945, ko so partizani s KPJ na čelu in vsi zavedni ljudje premagali in nagnali sovraga z naše zemlje. Ta vojna je bila mogočen boj jugoslovanskih narodov, ki so pod vodstvom KPJ vzeli usodo v svoje roke in šli zavestno skupni, lepši bodočnosti nasproti. 29. 11. 1945 je Jugoslavija postala federativna ljudska republika (FLRJ), po volitvah v katerih je 90,48 % glasov dobila KP s Titom na čelu. 31. 6. 1946 je bila sprejeta nova ustava FLRJ.

Takoj po osvoboditvi se je pod vodstvom KPJ s sodelovanjem vseh delovnih ljudi pričelo obnavljanje porušene domovine ter razvijanje gospodarstva. Leta 1945 je prišlo do agrarne reforme, ki je dala zemljo tistemu, ki jo obdeluje. Kmetje so se pričeli združevati v zadruge, ustava je proglasila za splošno ljudsko premoženje vsa rudna in druga naravna bogastva, vode, vire naravnih sil, prometna

15 let kurirčkove torbe

Kurirčkova pošta!

Koliko lepih želja, koliko vročih besed je vpletenih vanjo. Torba malega kurirčka je prepojena z iskrenimi željami mladih iz cele Slovenije. Najmlajšim drobižkom naših šol do resnejših osmošolcev . . . vse to diha z eno samo željo: pokloniti najlepše besede in misli našemu dragemu vodji!

Saj res, letos mineva petnajst let tega popotovanja želj naših otrok, najmlajših graditeljev naše skupnosti po vsej naši republiki. Ravno toliko, kolikor bom letos stara jaz . . .

Kako čas beži! Kurirčkova torba bo letos dopolnila petnajst let. Velik dogodek!

Dragi bralec, preseliva se v mislih kakih petintrideset let nazaj. Sneg, zasnežena pokrajina, kamor pogledaš, povsod ledena puščoba . . . Zdi se, da je vse mrtvo, a nenadoma oživi pokrajino droban kurirček, ki hiti v zgodnje jutro še ves nepočesan in neumit. Tho prislusko vanje, zatem lahen tek, kot tek vitke srne po gozdni jasi.

V daljavi se nenadoma zasliši oster pisk prihajajočega vlaka. Še malo in kurirček obstane ko vkopan. Vlak! Njegova radost! Kako rad bi se vozil v tej drveči pošasti! Vendar mu srečne misli prekine osorna zavest, ki prestriže tem mislim peruti. Saj je vojna! Slišiš, kurirček? Ne moreš se voziti z vlakom! Ti

vlaki so sovražnikovi in treba jih je razstreliti. Samo s tvojo pomočjo . . . Kurirčku so se od mraza pojavile debele solze na blede licu. Velika misel ga je prešinjala skozi in skozi; priti do tovarišev! Drobno, suhljato telo se je sunkoma zdrznilo od mraza. V eter je prebadal njegovo dušo. Samo nekaj sto metrov še . . . Take misli so kurirčku rojile po glavi. V njegovi glavi ni bilo prostora za misli na igrače. Nikoli ni pomislil nanje – saj sploh ni vedel, kaj so! Slišal je samo streljanje in ropotanje tankov; videl je požgane domove in goreče stavbe, mrtve ljudi in gozdne poti.

Ni več čutil prstov na nogah, ni več trepetal, hodil je z enim edinim ciljem . . . in ga je dosegel! Z muko. Zdravniki so mu morali odrezati palec leve noge. Vendar ni jokal.

Pogum in hrabrost sta se zakoreninila globoko v njegovo srce. Poslej je, četudi brez palca prenašal skrivno pošto in hodil po poteh, znanim samo njemu. Dandanes ponovno oživljamo spomine na te pogumne borce v NOB.

Želimo po njihovih poteh, preko zased in lok . . . Želimo spoznati tegobe in vsaj tiste male radosti, ko so jim bile dane.

Mineva že petnajst let . . . in to se ponavlja iz roda v rod . . .

HÉLENA MAROVT,
Ljubno ob Savinji

za socialistično izgradnjo

sredstva, PTT in sredstva javnega obveščanja. Do leta 1948 so bile nacionalizirane vse gospodarske panoge. S tem se je Jugoslavija v vsakem primeru otrešla tujih vplivov in lahko samostojno stopila socializmu nasproti.

Jugoslavijo – KPJ in vodstvo so po vojni spremljale razne težave. Ker je bila dežela, ki naj bi spadala v vzhodni blok, so ji zahodne države kljubovale na vsakem koraku. Zaradi tega pritiska se je KPJ še bolj povezala s SZ in državami, ki jih je osvobodila rdeča armada. Vendar se kljub temu ni strinjala s protisocialističnimi težnjami, ki so se kazale v Stalinovi politiki, kajti le-ta je trdila, da samo SZ predstavlja socializem in se ji druge države zato morajo uklanjati. Po drugi strani pa je informbiro s svojo resolucijo iz leta 1948 tudi formalno pričel napadati KPJ in Jugoslavijo in dogodki so privedli do razkrinkanja Stalinove diktature in njegovih poskusov vsilitve nedemokratičnih in neenakopravnih nedemokratičnih razmer v prvi socialistični državi. Važno je, da se KPJ ni uklonila Stalinovi politiki.

Zaradi prevelike oblastnosti birokracije je KPJ leta 1949 pričela proces „decentralizacije“ pri katerem so se pojavili prvi zametki samoupravljanja z ustanavljanjem delavskih svetov v tovarnah. Dozorelo je spoznanje, da v zgraditvi socializma ne more imeti odločilne vloge birokracija, temveč delovni človek.

Na VI. kongresu KPJ 1952 leta se je KPJ preimenovala v ZKJ, kajti iz politične stranke se je izoblikovala zveza ljudi, ki se za socializem borijo z demokratičnimi sredstvi in ne s silo oblasti.

VII. kongres KPJ 1956 leta je pospešil obdobje odmiranja države, v katerem so se vse bolj uveljavljali delovni ljudje. 1963 je Jugoslavija dobila novo ustavo, ki je ta zdajšnji razvoj uzakonila in nakazala bodočega. Postala je SFRJ (socialistična federativna republika), ki ima samoupravljanje za osnovo socialističnega razvoja.

Iz agrarne in nerazvite države se je razvila v srednje razvito

državo, ki je imela leto za letom zavidljiv dvig narodnega dohodka v svetu.

Delovno ljudstvo je postalo edini nosilec oblasti. Do leta 1972 so se krepile zlasti neposredne oblike upravljanja referendumi in krajevne skupnosti ter zbori volilcev. Med novimi ustavnimi spremembami v letu 1972 so bili pomembni tako imenovani delavski amandmaji. Sklepi 21. seje predsedstva CK ZKJ so preprečili poskuse protisocializma in protisamoupravljanja v naši družbi. 21. 2. 1974 je bila uzakonjena nova ustava, 28. 2. pa je novo ustavo dobila tudi SR Slovenija in kmalu zatem tudi ostale socialistične republike. Nove ustave delovnim ljudem zagotavljajo samoodločanje o proizvodnji in dohodku v TOZD (temeljnih organizacijah združenega dela). V letu 1974 so bile ustanovljene samoupravne interesne skupnosti (SIS) za kulturo, znanost, šolstvo, zdravstvo, socialno skrbstvo in raziskovalno delo ter druge. Tu delovni ljudje samostojno urejajo vprašanja vseh dejavnosti.

Socialistična Jugoslavija je tudi pomemben bорец za mir v

svetu. Navezala je stike z različnimi državami na vseh kontinentih. Bori se proti neenakosti v kakršni koli obliki in sožitje med narodi. Obstoj razdelitev sveta v bloke, politiko sile, hladno vojno in oboroževanje z atomskim in vodikovim orožjem, rasizem itd. Boj Jugoslavije, tovariša Tita in vsega njenega vodstva za aktivno koeksistenco med narodi je leta 1961 privedel do prve konference neuvrščenih v Beogradu, katere se je udeležilo 32 neuvrščenih držav. Sprejeto je bilo načelo, da se je treba odločno zavzemati za sožitje med narodi in medsebojno podpirati razvoj zaostalih držav.

Zaradi stališč Jugoslavije do reševanja mednarodnih problemov in njene politike v OZN do manjrazvitih dežel v svetu, lahko upravičeno trdimo, da je ZKJ s Titom na čelu in vsa socialistična Jugoslavija prispevala delež velike vrednosti v boju za mir, ki je edina pot do rešitve človeštva pred popolnim uničenjem.

40 let po prenovljenem delovanju KPJ – prihoda tovariša Tita na čelo KPJ si lahko samo čestitamo in želimo še veliko

uspehov pri nadaljnjem socialističnem vodenju naše Jugoslavije.

MARIJA JURAK,
8. c Mozirje

Gramozna jama

Precej zaskrbljenosti in ogorčenja je povzročilo ravnanje celjskega podjetja NIVO, ki je z eksploatacijo gramoza na področju porečja Savinje v Varpoljah ogrozilo varnost ljudi, predvsem otrok. Gramozna jama so namreč odprli v neposredni bližini stanovanjskih hiš, odkop do globine od dveh do treh metrov pa je zalila talna voda. Dostop do rušnega roba je bil nedograjen in brez vsakega opozorila.

Tudi tokrat lahko ugotovimo, da se je srečno končalo. Zdaj je gramoznica delno zasuta in izravnana. Toda, kako bi bilo, če bi se znašel v vodi otrok, ki bi za vedno ostal v jami kot žrtev malomarnosti odgovornih ljudi, ki so plačani tudi in predvsem za nadzor in organizacijo dela na vsakem delovišču.

Zapis ima namen opozoriti na podobno opuščanje preventivnih in varnostnih ukrepov. Odpirale se bodo še nove gramozne jame. Vsako in še tako improvizirano delovišče mora imeti „glavo in rep“.

J. MIKLAVC

Kupili smo ključ

Kakor vsako leto smo tudi letos morali odkupiti mladinski ključ od naših osmošolcev. Na svoj zadnji sestanek so povabili tudi nas – sedmošolce in nam ga za velike denarje prodali. Prebrali so nam poročilo o svojem lanskoletnem delu in se pri tem nekoliko preveč pohvalili, da je bilo njihovo delo uspešno, čeprav med letom ni kazalo nobenih vidnih znakov. Seveda je to le naše mnenje, ki ga ne smete jemati preveč resno, saj smo še sedaj jezni, ker so nas za ključ tako „odrli.“

Po poročilu smo dali razrešnico staremu odboru in izvolili novega, nato pa se je začela predaja ključa. V elektronski računalnik (kakor so vrli osmošolci imenovali papirnato škatlo) so padli štirje zavitki težko prisluzenega denarja. Kar milo se

nam je storilo, ko smo ga zagledali v njihovih rokah. Ogorčeni smo bili, ker niso bili zadovoljni s prejetjo vsoto in ker denarja niso hoteli prešteti pred našimi očmi. S tem so nas namreč prikrajšali za prijetno vzdušje, saj je bila v zavojih otipljivo in občutljivo prikazana naša trnova pot do denarja. Med drobiž smo namreč dali precej trnja in pekočih kopriv.

Ključ smo pa vseeno prejeli. Bil je ves prašen, kar kaže, da ga niso preveč varovali in dovolj dobro spoštovali. Ob sprejemu ključa smo obljubili, da bomo nadaljevali in obogatili njegovo

tradicijo in da bomo okrepili delo ZSMS na osnovni šoli Mozirje. V imenu sedmošolcev CVETA PEČNIK in JOŽE VENINŠEK

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno – Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje – Urejuje uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik Janez Plesnik – Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 – Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 – Savinjske novice, glasilo SO Mozirje – Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu – Grafična priprava CZP „Dolenjski list“ Novo mesto – Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana – Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Svečano ob dnevu mladosti

Letošnje slavje meseca mladosti smo v naši občini sklenili s slavnostnim sprejemom sedmošolcev iz vseh štirih osnovnih šol v ZSMS. V članstvo ZSMS smo sprejeli 250 pionirk in pionirjev. Sprejem so vzorno pripravili na osnovni šoli v Lučah. Najmlajši so svojim starejšim vrstnikom pripravili pristrčen program, sedmošolci iz Mozirja, Gornjega grada, Ljubnega in Luč pa so se pomerili v kvizu znanja na temo letošnjih jubilejev. Največ znanja so pokazali Mozirjani in si tako prislužili prvo mesto. Poleg tega je deset učenk in učencev prejelo spominske knjige, ki so si jih prislužili s pisanjem spisov o revolucionarni poti ZKJ, o življenju in delu tovariša Tita in o kurirčkovi pošti. Natečaja sta razpisala občinski odbor ZZB in občinska konferenca ZSMS Mozirje. Nagrajeni so bili: Marija Jurak, Vlasta Poličnik, Damjana Osterc, Helena Marovt, Tončka Brunet, Andreja Brglez, Urška Solar, Milena Stradovnik, Tonka Šporin in Ivan Mavrič.

Slavnostni govor je imel predsednik občinske konference ZSMS Mozirje, ki je v uvodu med drugim dejal: „Pionirke in pionirji, skorajšnji mladinke in mladinci! Prepričan sem, da smo lahko vsi ponosni, tako vi pionirji in mi mladinci, kot vsa občinska in širša skupnost, ki bo z današnjim dnevom bogatejša za 250 mladink in mladincev. Ponosni smo lahko zato, ker bomo tokratni sprejem opravili v tako pomembnem in hkrati slovesnem času. Letos, kot zagotovo že veste, slavimo več pomembnih jubilejev v spomin na odločilne dogodke iz slavne preteklosti naših narodov in narodnosti ter predvsem iz zgodovine ZKJ in iz življenja in dela njenega in našega voditelja Josipa Broza Tita. Z njegovo osebnostjo in revolucionarnimi dejanji je povezano bistvo naše revolucije, z njim so povezane poti socialističnega razvoja, vse naše zmage in jasna vizija našega jutrišnjega dne.

Ustavimo se za hip pri teh dogodkih. Smo v jubilejnem 40. letu obstoja, dela in uspehov KPS, današnje ZKS. V noči med 17. in 18. aprilom pred 40. leti je bil v izredno težkih pogojih organiziran ustanovni kongres KPS na Čebinah, ki ga štejemo za enega najpomembnejših dogodkov v zgodovini slovenskega in jugoslovanskega delavskega gibanja.“

Ko je orisal pomen tega kongresa je naprej dejal: „Dogodki na Čebinah so popolnoma potrdili pravilno zastavljeno revolucionarno pot slovenske in jugoslovanske Komunistične partije, na čelo katere je pred 40. leti stopil prekaljeni revolucionar tovariš Tito. To je naš drugi jubilej. Z njegovim prihodom na čelo KPJ je začela celoviteje dozorevati strategija naše revolucije, zasnovane na temeljih marksistične znanstvene misli, ki jo že 40 let zmagovito uresničujemo pod njegovim vodstvom . . .

. . . Ti pomembni jubileji, ki dokazujejo kontinuiteto naše revolucije in idejno-politično osnovo v naši ZK so letos še simbolično povezani s 85. letnico rojstva velikega heroja in voditelja tovariša Tita . . .

Slavimo pa med drugim še en jubilej – 35. letnico obstoja vaše pionirske organizacije, in prav nas mlade in vas najmlajše ima predsednik Tito najraje, nam vsem je posvetil veliko ustvarjalnega dela in ljubezni, v nas polaga vsa svoja pričakovanja in nade za lepši jutrišnji dan.

Tito in mladina sta v preteklih 40. letih stalno imela pomen mladosti in moči naše revolucije, bila sta in sta še simbol njene sedanjosti in bodočnosti. Tovariš Tito je v mladi generaciji vedno iskal moči za nove zmage, v njej je videl in vidi vitalnost naše revolucije. Ko je štafetna palica že deseto leto ponesla pozdrave in želje vseh državljanov največjemu sinu nove Jugoslavije, je Tito dejal: „Čeprav se ta dan slavi kot dan mojega rojstva, bi mu bolj pristajalo drugačno ime – dan mladosti, dan mlade generacije, njenega duhovnega in telesnega razvoja.“ Mladina Jugoslavije je enoglasno sprejela ponujeno idejo, s čimer je hotela svoje celotno družbeno bistvo, svojo opredelitev in težnjo poistovetiti s človekom, ki je naše narode in narodnosti povedel, vodil in jih še vodi po poti, ki predstavlja najsvetlejšo, novo stran v njihovi zgodovini. Od tedaj je 25. maj tudi dan nas vseh mladih, dan mladosti in rojstni dan našega tovariša Tita.

Pravijo mu oče Jugoslavije, državljani sveta. Rečejo mu maršal, predsednik, komandant, še marsikaj drugega in predvsem tovariš. Koliko imen za eno samo ime – TITO.

Kako kratko in preprosto ime za preudarnost, jasnovid-

nost, resnico, misel in ljubezen. Enako izgovorljivo pod Triglavom in v Dževdželiji in izrečeno s spoštovanjem kot oče in mati. Tito je že dolgo v naših srcih. Je zgled in simbol. Kako mu ne bi sledili!

Dan mladosti proslavljamo mladi v vseh sredinah kjer živimo in delamo z različnimi svečanimi in delovnimi manifestacijami. Vse te manifestacije ne smejo postati praznovanje zaradi praznovanja, temveč sestavni del vsakdanjega življenja, dela, družbene dejavnosti mladih v vseh organizacijah in v vseh sredinah.

Vsi uspehi, ki jih dosegamo, so in morajo biti prispevek k

obeležju praznika mladosti, postati morajo doprinos k umskemu in fizičnemu ustvarjanju mladih. Dan in mesec mladosti morata biti zaključek preteklih in začetek novih dejavnosti in akcij, tako Zveze socialistične mladine Slovenije kot vseh ostalih mladih.“

Ko je predsednik OK ZSMS orisal še stanje in delo mladinske organizacije v naši občini in nakazal smernice za bodoče in boljše delo je ob zaključku dejal: „Pridno učenje in delo ter dosledno izpolnjevanje vseh nalog naj bo naše skupno vezilo tovarišu Titu, ob našem prazniku za njegove jubileje.

Za še lepšo mladost

Vsi študentje, ki čutijo v sebi do Savinjske doline posebno vez, ki se izraža v ljubezni do rodne grude, so povezani v skupno institucijo: Zgornjesavinjski študentski klub. Le-ta v največji meri deluje v Ljubljani, dasiravno obstaja tudi mariborska sekcija; lahko poudarimo, da deluje aktivno.

Skoraj sleherni teden sta rezervirana ponedeljek in sreda za naša večidel večerna srečanja; ob ponedeljkih v kopalnem bazenu Tivoli, ob sredah pa izpopolnjujemo kulturni program, ki smo si ga v začetku študijskega leta zastavili in smo ga že presegli. Pozitivna bilanca naših srečanj je očitna: med našimi študenti se ustvarja še trdnejša vez poznavanja in sodelovanja.

Za prihodnje šolsko leto vabimo VSE bodoče študente in študentke k aktivnemu sodelovanju (naši skupni trenutki so nepozabni . . .). Vsem sedanjim članom kluba pa predsedstvo

želi uspešen zaključek študijskega leta!

JOŽEF CIRAJ

V MATKOVEM ŠKAFU

Letošnjega pohoda v Matkov Škof se je udeležilo 160 planincev in ostalih ljubiteljev narave iz Solčave, Ljubnega, Gornjega grada, Mozirja, Prebolda in Celja. Sneg v Škafu je bil visok približno 22 metrov, njegova višina pa se zaradi toplega vremena iz dneva v dan hitro manjša.

V srednjem delu Matkovega kota je pravo razdejanje. Izpod Krnice se je utrgalo več tisoč kubikov kamenja z velikimi skalami, ki so dolino prerezale na dvoje.

Po vrnitvi v dolino je bilo pri lovski koči planinsko rajanje. Koča je last solčavskih planincev in so v njej z veliko mero razumevanja ponudili gostoljubje vsem obiskovalcem Matkovega kota.

M. AUBREHT

Rekreacija za vse

Komisija za športna tekmovanja in množičnost pri TTKS občine Mozirje je v začetku letošnjega leta pripravila navodila s točkovanjem in koledar letošnjih športnih TRIM tekmovanj in 5 TRIM akcij. Komisija je iz svojega programa izločila vsa sindikalna športna in druga sindikalna tekmovanja. To nalogo bo opravljal in organiziral občinski svet Zveze sindikatov s svojimi športnimi referenti po delovnih organizacijah.

Ta navodila so dobila vsa športna društva po KS, tam kjer teh ni, pa so material dobile osnovne organizacije ZSMS. Te so lahko nosilci oziroma organizatorji vseh po koledarju navedenih športnih ali množičnih TRIM akcij.

Od športnih TRIM tekmovanj in lig je bilo izvedeno spomladansko kolo tekmovanja v namiznem tenisu. Koncem junija se prične liga nogometa, odbojka je terminsko prestavljena na konec septembra. Do občinskega praznika občine Mozirje se bo končal tudi turnir v malem nogometu.

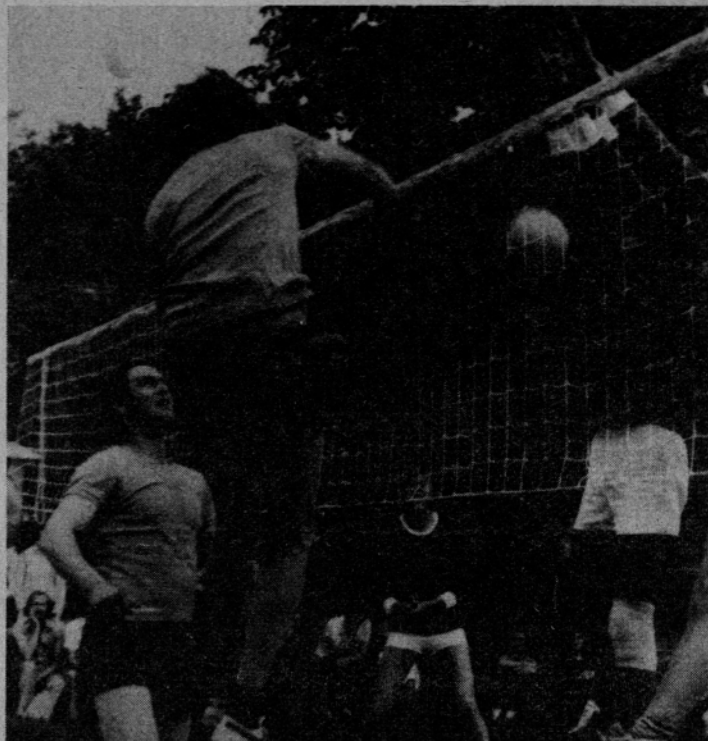
Vse množične TRIM akcije, kjer lahko sodeluje vsak občan od 15 let navzgor, so se izvajale po KS kjer obstajajo športna društva ali OO ZSMS. Izvedeno je bilo smučanje (akcija se bo ponovila v decembru), tek na 2400 m, v juniju in juliju pa bo TRIM akcija planinarjenje. Za jesenske mesece ostaneta še TRIM akcija plavanje (organiziran bo prevoz v Velenje) in kolesarjenje.

Z željo, da bi se naj rekreiral vsak občan nad 15 let, pozivamo vse občane ne glede na starost in spol, da se po KS kjer bodo razobešeni TRIM plakati in vabila, udeležujete teh TRIM akcij. Vsak udeleženec dobi po končani akciji kovinsko značko in nalepko. Družina, ki na akciji nastopi s 3 člani dobi tudi družinsko diplomu. Začnite z naslednjo TRIM akcijo. Prepričani smo, da boste udeleženec tudi na vseh ostalih. Vaše športno društvo pa dobi za vašo udeležbo eno točko, ki bo konec leta lahko odločilna pri delitvi sredstev vašemu krajevemu športnemu društvu. Sredstva se bodo namreč delila v bodoče po delu društva ali osnovne organizacije. Zato sodelujte v čim večjem številu in tako z vašo udeležbo poleg lastne rekreacije in preizkusa svoje moči, pomagajte tudi društvu za boljši rezultat.

Nekatera društva v naši občini so po danem programu dela zelo zaživila. Nekatera so se odlikovala po pravi množičnosti, druga pa pri organizaciji tekmovanj. V prvem primeru je pohvale vredno ŠD LIPA Šmartno ob Dreti, (sodelovali so tudi stari nad 70 let), v drugem pa OO ZSMS Kokarje. Delo je povsod zaživilo, samo v Gornjem gradu še premišljujejo kam teče Dreta.

Ker imamo športnih objektov za sedanjo aktivnost in naravne pogoje za izvajanje TRIM akcij dokaj dovolj in ker je povezanost društev in komisije stekla, smo mnenja, da bo ob še večji vztrajnosti in sodelovanju vseh krajanov koncem leta naš seštevek športnih tekmovanj in TRIM akcij zares uspešen.

IVO NOVAK

Zares atraktiven šport

Odbojkarški zanesenjaki

V okviru TVD Partizana na Ljubnem ob Savinji, katerega dejavnost se bolj kot omejuje na delo redkih posameznikov, je daleč (ali pa sploh edina) aktivna odbojkarška sekcija. Z veliko volje in ljubezni do te atraktivne igre jo vodi Zlatko Vitanc, sicer tudi odbojkarški sodnik.

Fantje, vsaj doslej, igrajo bolj iz veselja do igre, kot zaradi večjih tekmovalnih ambicij, a jim kljub temu v občini ni nihče kos. Če se bodo stvari uredile (za odnos Partizana in tudi drugih gre) se v jeseni ne bodo odrekli tekmovanju v močni medobčinski ligi.

Večji so načrti z dobro in predvsem obetajočo ekipo deklet. Že sedaj se v načrtih spogledujejo s slovensko ligo, z za-

vzetim treningom v bodoče pa bi v njej lahko tudi uspešno nastopale. Žal pa pri tem dobra volja in znanje nista dovolj. Matično društvo ob tem ne bi smelo stati tako križem rok kot doslej. Dekletom, tudi iz drugih krajev doline so, zna biti kmalu vsega dovolj in ostali bomo zopet na občasnem rekreativnem igranju odbojke, ki sicer ni brez pomena, ali pa celo še brez tega. Nadvse škoda bi bilo ekipe, ki bi lahko Gornjo Savinjsko dolino uspešno zastopala v slovenskem merilu.

Ob tem velja omeniti, da je zanimanje za odbojko veliko, da so zanjo določene ure dobro obiskane. Igrajo jo številni igralci in igralke, ki jim je igra bolj v veselje in nimajo večjih tekmovalnih načrtov, lahko pa so ob

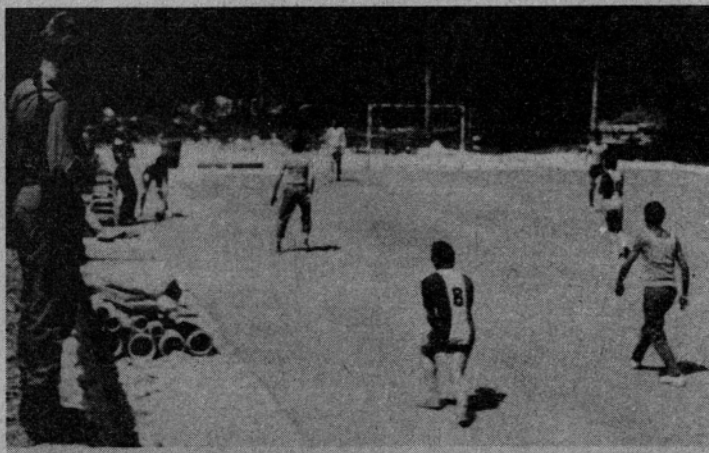
mlajših, ki se jim bodo še pridružili, pomembno zaledje prvi (ali prvima) ekipi.

Le nekoliko več razumevanja in pomoči bo potrebno!

Sodelovanje z vojaki

Ob dnevu mladosti smo mladinci obiskali čuvanje naših meja v Logarski dolini in jim ob našem in njihovem prazniku zaželeli kar največ uspehov ob izpolnjevanju njihovih vsakdanjih in nadvse pomembnih nalog ter obilno mero dobrega počutja med bivanjem v naši sredini. V spomin na to srečanje smo jim podarili mreže za mali nogomet, nazarski mladinci pa so z vojaki odigrali prijateljsko nogometno tekmo.

Ob obisku smo se dogovorili tudi o našem nadaljnjem in še bolj pestrem sodelovanju, ki pa je bilo že doslej dokaj uspešno. Nekaj dni kasneje so karavlo obiskali tudi predstavniki TTKS, ki so se prav tako dogovorili za tesnejše sodelovanje z vojaki, pri tem pa bodo usklajevali svoje akcije z OK ZSMS. Vojakom so obljubili tudi znatno pomoč v obliki športnih rekvizitov in opreme. Sodobno športno igrišče, ki so si zgradili vojaki, bo tako resnično in v pravi meri služilo svojemu namenu.

Takle sodnik ne pozna ugovora

Domovina daj mi roko...

Maja letos je bila v Celovcu slavnostna akademija ob dvajsetletnici obstoja tamkajšnje slovenske gimnazije. Slavljenci so si za geslo izbrali Župančičeve besede „Domovina daj mi roko...“ Pred dvema desetletjema je pričel pouk 101 dijak v treh razredih. V letošnjem šolskem letu obiskuje gimnazijo že 493 dijakov v 18 razredih. Poučuje jih 33 profesorjev, od katerih jih je deset maturiralo na tej šoli. Skupno z letošnjimi 36 maturanti je končalo šolanje na tej gimnaziji že 475 slovenskih fantov in deklet.

Sadovi dvajsetletnega dela profesorjev in dijakov se kažejo v plodnem kulturno-umetniškem udejstvovanju slovenskih izobražencev na Koroškem. Mladi so okrepili vrste starejših kulturnih delavcev, kot so Karel Prušnik-Gašper, Janko Mesner, Valentin Polanšek in začel se je pravi literarni preporod.

Po polstoletnem premolku se je na Koroškem prebudila ustvarjalna slovenska beseda in pokazala svojo življenjsko moč. Med najbolj napredne slovenske revije na Koroškem šteje „Mladje“.

Leta 1960 so jo osnovali mladi intelektualci, sedaj že znani pesniki in pisatelji: učitelj v Lepeni, Florjan Lipuš, univerzitetni profesor v Gradcu, Erik Prunč, učitelj v Podjuni, Stane Wakovnik, učitelj, pesnik in slikar, Gustav Januš ter drugi. Iz te generacije izhaja tudi danes zelo znan nemški pisatelj in po rodu pol Slovenec, Peter Handke. Njihovo pisanje ni bilo več samo enostavno pripovedovanje. Vključili so se v sodobno literarno snovanje, pri čemer se zavedajo, da mora literatura opravljati koristno družbeno nalogo. V reviji Mladje se je nekako izoblikovala zavest slovenske narodne skupnosti o sebi, o svojem gospodarskem, kulturnem in političnem položaju. Znanje o tej zavesti se tako posreduje širši družbeni javnosti.

Krnjenje slovenstva se v literaturi izraža kot zatiranje vsega človeškega, v tem je preizkus humanizma in demokracije.

Zvestoba materini besedi pomeni mladim literatom potrditev pristnosti in avtentičnosti v človeku. Kljub vsemu v teh delih ne manjka veselja, humorja in optimizma. Še posebej se opazi veselje nad nepokopano slovensko besedo v pesmi Andreja Kokoča „Moji besedi“:

*Ni ga bliska, ki bi razklal
sklep moje ljubezni
do tebe,
plaha beseda.
Ni ga jezika,
da bi zasenčil tvojo lepoto.*

Slovenski dijaki in študentje v Avstriji izdajajo celo vrsto literarnih glasil. Vsem Korošcem, ki si prizadevajo za svojo kulturno rast, če so imeli prilžnost hoditi v šole ali pa ne, je v pomoč prastari čut koroškega človeka za minljivost vsega, najhujše zlobe in najbolj grenke stiske, čut, ki zna privzdigniti duha nad vsakdanjo zanikrnost. O tem pripovedujejo čudoviti ljudski verzi na Gabrovi hiši v podjunskega Blatu, ki so bili že večkrat prepleskani, pa zopet skrbno očiščeni:

*Ta hiša je moja,
pa vendar moja ni.
Tisti, ki za meno pride,
jo tudi zapusti.
Ta tretjega bodo odnesli
iz hiše te.
Prijatelj odgovori:
čigava hiša je!*

Skozi zven materine besede odmevajo starodavni zvoki koroške slovenske zgodovine, izročilo brezštevilnih rodov, ki so svojo kulturo zvesto hranili in posredovali mlajšim. Vsaka slovenska koroška vasica ima vsaj pevski zbor, večji kraji pa slo-

venska prosvetna društva. Samo v dveh majskih številkah Slovenskega vestnika so vabila svoje rojake na kulturne prireditve naslednja slovenska prosvetna društva: Bilka v Bilčovcu, Jepa-Baško jezero, Planina v Selah, Zarja v Železni Kapli, Edinost v Pliberku, Kočna v Svečah, Vrtača v Slovenjem Plajberku, Danica v Št. Vidu v Podjuni, V.Poljanec v Škocjanu, Rož v Št.Jakobu in Radiše na Radišah.

Kako blago zvenijo koroške pesmi, zapete onkraj Karavank, kjer ni nenavadno, če se vozijo pevci dvakrat tedensko po 60 kilometrov daleč na vaje. Brez domače pesmi enostavno ne morejo živeti, pomeni jim oporo in veselje. Prav s kulturo so si tudi utrli pot v Evropo. „Slovinci v Provansi“ so zapisali lepaki v francoščini, ki so v mestu Forcalqueru 16. in 17. aprila vabili na pevsko in folklorno gostovanje Obirskega ženskega okteta in folklorne skupine SPD Zarje iz Železne Kaple.

Pisatelj France Bevk je v povesti Kaplan Martin Čedermac presunljivo opisal boj za materin jezik:

„... Še vsaka ptica je dobila svoj glas in nikomur ne pride na misel, da bi zahteval od slavca naj žvižga po kosje...“

Koroški pevci pa s pesmijo na ustih ponavljajo svojim rojakom nadalnje Bevkove besede:

„... Glejte, kaj boste izgubili! Čujte, kako lepo zveni, kako poje od srca do srca, kako odmeva od duše do duše! Varnost to dediščino! Ne dajte si je vzeti!

JO ŽICA POLANEC

Zbiralnica mleka

Naslov bi bil popolnejši, če bi dodali še... in zbiralnica ljudi. V času gradnje se v Zgornjih Pobrežjih zbirajo največ krepki možje, ki s prostovoljnim delom vlagajo znaten delež k novogradnji, pozneje, ko bo zbiralnica gotova, pa bodo kmetovalke iz treh vasi tukaj dostavljale in oddajale mleko. Ker so bile osnovne mere temeljev zastavljene dovolj smelo, je nad ploščo precejšen prostor, ki bo lahko služil kot vaška sejna soba. Minil je namreč čas, ko je potekalo dogovarjanje kar v gostilnah in ko dogovarjanja sploh ni bilo.

S pomočjo kredita kmetijske zadruge in z lastnim prispevkom bo zbiralnica že letošnje leto pričela z obratovanjem. Ob mlečnem krstu o njej kaj več.

J. MIKLAVC

Obujanje tradicij je pomemben element obrambnih priprav med najmlajšimi